

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II. — Núm. 238

TARRAGONA, DIJOUS, 29 D'ABRIL DEL 1937

PREU: 15 CENTIMS

Qui controla les carreteres de Catalunya? Qui controla la frontera del Pirineu? Quin exemple dona la Comissaria General d'Ordre Públic amb l'actitud dels homes que la dirigeixen? Hi ha Govern a Catalunya?

Un prec a les Autoritats de Tarragona

El poble de Tarragona reclama imperiosament la devolució del Club Nàutic a llurs socis antifeixistes

Al cap de poc temps de rebel·lar-se els generals contra la República, va ésser incautat el Club Nàutic de Tarragona, per una Sindical antifeixista.

Han passat nou mesos, i la mateixa inactivitat d'aleshores, cosa natural en aquells moments, — perdura.

No és la nostra intenció provocar cap Sindical ni cap Partit polític. Aspiram tan sols a una obra que ens sembla justa, com és la devolució del Club Nàutic als socis, que en tot moment han estat el seu lloc defensats la causa del poble antifeixista.

El fet que dos militars facciosos utilitzessin un bot del Club, per a fer-se escàpols per mitjà d'un vaixell alemany; el fet, o temença de què es poguessin reproduir casos com aquell; el motiu (ben natural per cert) de fer una depuració en les llistes de socis; l'agitació i nerviosisme dels primers temps de guerra, i altres molts motius, fan ben comprensiva la mesura d'incautació i tancament de l'esmentat Club. Però ara després de nou mesos, s'imposa una lògica normalització.

Ara que la depuració més amunt esmentada per dir-se que ja està feta moral i materialment; que establint al Club un Control que coïngui les activitats sindicals i polítiques dels socis, faci impossible que cap facció pugui tenir la més mínima relació amb el Club, em crec amb el deure, (al meu entendre i al dels meus companys), de cridar l'atenció al Comissari de la Generalitat, al Alcalde de la ciutat i al digníssim Ajuntament de Tarragona per tal de que facin les gestions necessàries per a què la devolució i obertura del Club sigui un fet, i poder així practicar de nou l'esport del Rem a les aigües del nostre Club.

Abans del 19 de juliol, hi havia al Club un nombrós estol de joves que practicaven el Rem. Tots, el seu pensament fixe en el dia que

podrien amb el seu esforç, poder donar nous jorns de glòria al nostre estimat Club. D'aquest joves, molts, avui encara no han estat cridats per a prestar el servei militar i jo em permeto preguntar: Es que practicar un esport, sigui el que sigui, pot perjudicar-nos l'organisme o deixar-nos inútils per anar a la guerra? Pel contrari sembla més lògic que practicant un esport, ens desenvollopem, agafem "fons", com vulgarment es diu, i així el dia que ens cridin per anar a la sagrada defensa de la Pàtria, hi anirem amb la naturalesa ferma i decidida, i amb l'esperit més ferm i decidit encara.

Per altra part també hi han els "jaïos". Els que per tenir més edat tampoc han estat cridats. Aquests homes són la reserva de l'Exèrcit Popular. Sembla doncs també natural que es conservin en "forma" practicant algun esport.

Arreu de Catalunya, i inclús a la resta d'Espanya, es practica l'esport. Es celebren partits de Futbol, festivals d'Atletisme, i altres; no es lògic també que nosaltres practiquem el nostre esport predilecte? A Barcelona segons notícies, els Clubs de Rem, practiquen el seu quotidià entrenament. Si s'organitzem Torneigs i Partits de Futbol, no seria natural que el dia menys pensat s'organitzessin unes Regates? I quin efecte ens produiria que el nostre Club no hi participés? Exposem aquests conceptes a la persona que correspongui aquest "cas". Esperem d'ella que en honor a la justícia, farà el que calgui.

Així doncs, i a proposta d'un nombrós grup de companys gairebé la totalitat dels socis, antifeixistes tots; que amb la major bona fe, cotitzen cada mes la corresponent "quota", demanem a les Autoritats el següent:

1. Devolució i obertura del Club, a l'efecte de poder practicar l'esport del Rem.

2. Establiment d'un Control, consistent en un Delegat del Comis-

sari de la Generalitat, per tal de poder testimoniar l'esperit antifeixista de tota persona que posi els peus al Club.

3. No permetre sortir cap embarcació més enllà del Far, i si per conveniències de Defensa això no es possible, tant sols fins el Paral·lel. (De l'Escala Principal del Moll als Astillers, hi ha una bona recta per a entrenar-se.

5. Un càstig ben exemplar als que no compleixin aquestes disposicions, o les que l'Autoritat tingui per convenient.

Així doncs, per acabar preguem a l'autoritat que estudiï aquest cas, amb la seguretat que si hi ha una mica de sentit comú entre les Sindicals, Partits Polítics i Socis, (de socis n'hi ha de tot arreu), i el tornar a practicar el Rem sigui un fet, podran tenir la seguretat de que hauran fet una obra justa, que serà agraïda per un bon nombre de joves i vells, antifeixistes tots, el dalit dels quals és l'esport del Rem, i que amb una mica d'esport una mica d'estudi, i una mica de treball, forjaran una Pàtria nova, on el que no treballi no menjarà, lliure per complet del jou tirà del feixisme, i on ja no hi hauran més injustícies ni més opressions.

Tarragona, 29 d'Abril del 1937.

JOSEP ROVIRA CONDE

NOTA DE LA REDACCIO

"LLIBERTAT" fent-se ressó de l'anhel unànim de Tarragona d'alliberar el Club Nàutic de mans professionalment estranyes al comès del mateix, a partir d'avui publicarà en lloc destacat tots aquells treballs periodístics encaminats a aconseguir la devolució de l'esmentat Club als socis antifeixistes de la nostra ciutat.

"LLIBERTAT" fa doncs ofrena de la seva palestra periodística a tots els ciutadans de Tarragona fins que la devolució esmentada sigui un fet.

Millora important pels viatgers

A partir del primer de Maig sortirà altra vegada de Tarragona en direcció a Barcelona el tren de les 7'10 del matí.

Aiximateix hi haurà un tren que surt de Barcelona a les 6'48 de la tarda, arribant a Tarragona a les nou de la nit.

Amb aquesta mesura Tarragona podrà altra vegada rebre la premsa de la nit.

IMPRESSIONS

On anem catalans...?

Copsant la realitat d'allò esdevingut a Catalunya durant els tres últims dies, hem d'afirmar rotundament la certesa d'un ambient polític i social tant enriscat, que pot molt bé tenir conseqüències definitives per l'endegament de la guerra i de la revolució.

On és el Govern de la Generalitat? Qui mana a Catalunya? Existeix realment a la nostra terra, no ja un ordre públic, sinó un fre a les passions més repugnants i als fets més abominables? On és el seny català? Qui s'ha erigit en despota absolut de fronteres i contrades? Avui a Catalunya hi ha algun ciutadà antifeixista que tingui la vida garantida en contra dels assassins i dels lladres de professió? On anem catalans...? On hem arribat?

No podem arribar a menys! No podem representar millor el trist paper de "conill d'Indies"!

Però és possible que el poble de Catalunya, davant del que passa al seu terreny, presencii estòicament fets i actituds vergonyants que faran de la nostra terra l'escarni del món civilitzat?

Jutges? Tribunals populars? Carrabiners a les fronteres? Guàrdies d'assalt i agents de vigilància? Govern de la Generalitat? República? Catalunya?

Hi ara! Això vol dir pels furibunds revolucionaris d'avui, senzillament: contrarevolució!

I és precisament en aquest ambient caòtic i de plena descomposició, quan segurament es plantejarà per mil·lionèsima vegada una altra crisi política a la Generalitat de Catalunya!

Què pot esperar-ne el poble d'aquestes crisis! Quina il·lusió pot bategar dins de les consciències dels catalans, que fa nou mesos que esperen el bisturi salvador o la mort ràpida, amb altre pastel polític a la vista!

Un Govern que no tingui una força coercitiva avui es un zero a l'esquerra i a la dreta. Un Govern que quan mana una cosa ja mobilitza elements oficials per a convèncer als que han de creure d'acord amb allò manat, és més aviat un somni d'estiu que una cosa seriosa. Un Govern que no mana és un obstacle a la revolució i a la guerra.

I tot això passa per no plantejar de bon començament les coses al seu lloc i pel seu nom!

On anem catalans...?

CRIT

Després de l'assassinat del company Roldan Cortada

Han estat detinguts a Molins de Llobregat nou individus i altra a Hospitalet

"El Noticiero" d'anit i entre el blanc de la censura publicava la següent referència:

"Hem sabut que anit va traslladar-se al sudit poble el comissari general d'Ordre Públic, el qual després de conferenciar amb les autoritats de l'esmentada localitat i rebudes tota classe de facilitats

per part de les mateixes va procedir a la detenció dels nou individus que varen ésser posats aquesta matinada a disposició del jutjat número 8, que amb caràcter especial com es sabut instrueix el sumari.

Els detinguts ingressaren als calabossos del Palau de Justícia.

"LLIBERTAT" amb motiu del 1.º de Maig, publicarà un número extraordinari

Política internacional

La comèdia del control

Diffícilment es registrarà un cas de cinisme tant descarat com el d'aquestes potències europees, dominades pel feixisme, que, després d'haver convingut el pacte de no ingerència en els afers d'Espanya, i després d'haver acceptat el control, continuen, amb un descarament mai vist, intervenint activament en aquesta lluita disortada que trasbalsa el terreny de les nacionalitats ibèriques. Les relacions entre els Estats no són, sempre, un exemple de sinceritat i de noblesa, però un desvergonyiment com l'actual, ensems que constitueix una cosa única, esdevindrà un antecedent que caldrà tenir en compte per a regular la relació amb els països feixistes. Ni els pactes, ni els compromisos, ni inclús això tan xovinisticament explotat en cada poble de "l'honor nacional", per Itàlia i per Alemanya no signifiquen res.

Ara mateix, després d'haver estat repetidament denunciada la intervenció de la marina de guerra d'aquells Estats, ajudant als facciosos, fent-los-hi el gras paper d'amparadors i el miserable servei d'un vulgar espionatge, les flotes d'aquests països han de controlar —i de quina manera ho fan— les nostres costes, mentre que pel Govern de València s'estan fent noves denúncies a l'opinió mundial. Quinze anys de feixisme a Itàlia: quinze anys d'exaltació a l'esperit bèl·lic esforçant-se en dotar a l'imperialisme italià d'una força gerrenya amb la que amenaça a tot el món, per acabar a les mars d'Espanya servint per detenir il·legalment vaixells mercants i apropiar-se de l'incògnit per agredir a un poble pel qual ni tant sols han tingut la gallardia de treure's la careta!

Mentrestant, a Londres continuen les reunions. Ara es parla d'ampliar el control fent-lo a les illes Canàries, cosa que de moment no s'havia fet — diuen — per les despeses que representava. Es parla també de la retirada dels voluntaris que lluiten a la nostra terra. Com en els demés casos, es donarà igualment el mateix tracte al govern legítim i als rebels — es veu que això és una nova interpretació del dret internacional — i es tractarà pel mateix raó als homes de tot el món que han vingut a Espanya portats per un ideal, voluntàriament per lluitar al costat de l'únic govern reconegut, i a aquells feixistes, enquadrats en organitzacions oficials, comandats per militars ramats d'infel·lits alemanys i italians, reclutats per procediments dels exèrcits regulars i als que ha portat a lluitar al nostre país l'ambició malaltisa dels dictadors.

Contrastant amb l'actitud dels Estats representats a Londres, passat demà, els pobles, els veritables pobles que no saben d'alts interessos ni de comèdies internacionals, que es deixen portar pel sentiment i la noblesa, que sofreixen i treballen, passat demà, aquests pobles es manifestaran sobre aquesta lluita de què Espanya és teatre. La diada del Primer de Maig servirà per a constatar de quin cantó de Londres tal volta no li dirà res, però que el dia que la diplomàcia i la política entre els Estats tingui una base de sinceritat, aleshores serà l'únic factor que es tindrà en compte.

A. G. i P.

De "L'Oeuvre"

Durango, ciutat màrtir

En aquesta sala de sostre baix amb el decorat auster i una mica antiquat que evoca una autèntica presbítera, s'amuntega un públic en el qual es barregen curiosament les sotanes amb els tweed complets dels corresponents americans. A la vora d'una finestra, entre un missioner de barba grossa i una senyora de cabells rossos carregats, el Sr. Francesc Mauriac està assegut dignament. Hi ha allí uns 200 persones. La major part pertanyen a aquesta elite catòlica, els escrúpols que no poden ésser satisfets ni per les homilies senils del caputxí Carriéres de Castelmanni ni per les elucubracions catòliques de Q. de Llano i a la qual el drama espanyol planteja un problema que ella s'esforça a resoldre segons els ensenyaments de Crist i les reaccions de la seva consciència. Ha vingut per escolta de testimoniatge dels homes de bona voluntat i de bona fe, clericals i pastors de l'Espanya republicana, per saber si veritablement el terror, la persecució i la mort eren el premi dels creients, si el regne de l'anticrist tenia sota la seva llei Madrid València i Barcelona com hi tenia Bilbao, un poble que implorava la fi del seu martiri o bé si aquest concert, orquestrat saviament,

mateixos fidels que s'hi han oposat perquè l'oferta només era d'una sola fracció del Front Popular i perquè es temia que els temples no es convertissin en lloc de reunió per als feixistes. He vist a València, als aparadors de les llibretries, la Bíblia al costat del capital: ho hauria pogut veure a Burgos? Quan Franco sigui vençut i ho serà perquè no es pot triomfar de la voluntat i de la fe de tot un poble, la llibertat de culte serà restablerta. El nostre deure, és per a nosaltres, cristians, sostenir amb les nostres pregàries i amb la nostra acció, als creients espanyols que lluiten per la llibertat i per la pau! M. Kenneth Ingram, director de la revista "Green Quarterly" expressa seguidament en termes emocionants l'estupor i l'admiraçió que ha experimentat davant la calma magnífica i la decisió ferotge dels madrilenys. La guerra es desenrotlla a cinc minuts del centre de la ciutat i de la vida segueix com sempre: un poble així no pot ésser vençut i ningú no defalleix, no abandona el seu lloc. Jo he combatut durant quatre anys a França i m'inclino profundament davant aquests herois. Esclaten aleshores els aplaudiments i no és precisament el senyor Francesc Mauriac l'últim a picar de mans...

En nom dels membres catòlics de la delegació el senyor Darres, que ha vingut de Bilbao, explica el que ha vist al país dels "marxistes bascos". Mai a Euzkadi, ha estat la fe tan ardent i Crist tan honorat. La vida religiosa i la vida social i política es compenetraven més que mai a les províncies basques. Els bascos són profundament catòlics gairebé tot el seu govern està format per creients fervorosos. La doctrina de l'Evangeli es manifesta, naturalment en els fets: la caritat i la humanitat no han desaparegut i això podrien explicar els presoners rebels.

Les úniques esglésies destruïdes són per culpa dels avions i dels canons de Franco. L'orador relata aleshores, les horribles peripecies de la destrucció de Durango, a la qual va assistir. Tres esglésies i un convent varen enfonsar-se sobre llurs ocupants. Foren morts un sacerdot i uns cinquanta fidels. La volta del col·legi dels Jesuïtes va caure damunt del pare Villbeita, el qual administrava la comunió als seus feligresos. Quinze religiosos del convent de les Agustines foren destruïdes pel foc de les metralladores dels avions que volaren per sobre el jardí del claustre. El dia següent, els botxins tornaren, destruïren l'església parroquial i mataren nombrosos religiosos. Aquesta és l'obra de Franco.

El deure de tots els catòlics és ajudar per tots els mitjans, el govern basc que manté en plena guerra, els ensenyaments de Crist. Euzkadi està completament d'acord amb el govern de València. La desgràcia més grossa serà la victòria dels rebels, aliats dels nazis pagans. En un recó, un sacerdot de gran alçada, de faccions dures i mirada trista, que està rodejat de joves que porten el distintiu basc al trauc, inclina el cap greu-

G. JOLY

MANUEL PEDROL
Olis purs d'oliva
TARRAGONA

Anunciar a "LLIBERTAT" es assegurar la marxa econòmica de l'establiment!

Institut Nacional de 2.º Ensenyament "Martí d'Ardenya"

S'anuncia que el professor d'aquest Institut, Dr. Bartomeu Darder, donarà un curs de vulgarització de la formació de les muntanyes aplicades especialment als Alps i a les serrelades ibèriques.

Aquest curs, que podríem dir-ne d'extensió universitària, va dirigit al públic en general, pel qual es procurarà exposar les idees de manera que siguin compreses fàcilment i acompanyant les conferències de les projeccions de vistes i mapes que siguin convenients per

a tal finalitat.

Per a permetre l'assistència de les persones que tinguin ocupacions, les conferències tindran lloc els dimecres i els divendres de cada setmana de sis a vuit de la tarda a la càtedra de Geologia del referit Institut.

La inscripció al curs, que serà totalment gratuïta, tindrà lloc a la Secretaria de l'Institut des del domars, dia 27 d'abril fins el dimecres, dia 5 de maig, en què tindrà lloc la primera conferència.

NOTES INFORMATIVES

Falsa alarma

Ahir al matí es produí una falsa alarma a la nostra ciutat que afortunadament no tingué cap conseqüència desagradable.

A les 3'15 de la matinada es sentí per damunt de la ciutat el ronc de l'aviació. De primer moment i degut a la foscor de la nit hom cregué que es tractava dels avions facciosos. Malgrat això el poble mantingué la serenitat i sols una petita part abandonà llurs domicilis dirigint-se als refugis.

L'avió volà per damunt de la ciutat fins a les quatre del matí.

Segons referències es tractava d'un avió lleial que formava part d'una esquadra que de Lleida es dirigia a Barcelona. En passar per Tarragona el pilot observà que li fallava el motor, determinant aterrar al camp de Reus. Degut a la foscor, el pilot tingué de volar durant una estona per tal de poder localitzar el camp, cosa que ho aconseguí a les quatre del matí.

CAMISES CORBATES

darreres novetats

= ALSINA =

CAMISER

ESCOLA NORMAL DEL MAGISTERI PRIMARI DE TARRAGONA

Es posa en coneixement dels alumnes del Pla 1914 que ha d'examinar-se a partir del dia 3 de maig proper, en aquesta Escola Normal, que abans del dia 2 hauran de presentar en aquesta Secretaria l'aval polític o sindical, sense el qual requisit no podran realitzar-se els exàmens.

Tarragona, 27 d'abril del 1937.

—El secretari, David Jiménez.

La premsa catalana a l'Exposició Internacional de París

Hem rebut del Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya una comunicació en la qual se'n dona compte de què ha quedat constituït el Comitè executiu de la Premsa catalana a l'Exposició Internacional de París, i se'n prega vulguéssim contribuir a l'obra de propaganda d'aquest Comitè.

Aquest Comitè ha començat les seves tasques preparant la instal·lació d'un Stand dedicat a la premsa catalana al Palau Internacional de la Premsa.

Tots els periòdics de Catalunya aportaran a aquest Stand dades i gràfics de llur desenvolupament, ensems que hi remetran diàriament números i exemplars per tal de donar major relleu a la finalitat que hom persegueix en aquesta exposició.

No cal dir com "LLIBERTAT" col·laborarà a la lloable iniciativa del Comissariat de Propaganda de la Generalitat, doncs tant per la seva trajectòria com pel seu tiratge s'ha bastit un nom i un lloc destacat dins la premsa comarcal de Catalunya.

Nosaltres si bé fa nou mesos que hem sortit a la llum pública, tenim al nostre haver l'austeritat i la rectitud d'una campanya formidable en pro de la guerra i de la revolució.

Mobles

Radio-Philips : Música

PAU RICOMÀ

Rambla 14 d'Abril, 48

TARRAGONA

Magatzems "LAS BALEARES"

Gran assortit en caçadores, sabates i tota classe de gèneres

Rambla 14 d'abril, 47

TARRAGONA

Ingrés al Magisteri

Assegureu l'èxit

Acadèmia ROIG
Colom, 24

Reunió del Tribunal Popular

A l'Audiència es veié ahir la causa seguida contra Antoni Morros Mercadé i Sergi Lucas Teixell, veïns de Torredembarra, per suposades activitats feixistes. Actua de fiscal Ramon Vaquer i de defensor el lletrat Jaume Foraster.

Presidí el president Francesc Mur, i el Tribunal estava compost pels companys Safont, Forés, Cortat, Marrugat, Tomàs, Batista, Flores i Pantoja.

El fiscal en les seves conclusions provisionals, demanava per als processats un any i mig de reclusió. Després del transcurs del judici quines proves foren favorables als processats, el fiscal modificà les conclusions demanant per Antoni Morros, quatre mesos de reclusió amb abonament del temps que porten detinguts i 500 pessetes de multa. Per a Sergi Lucas, se'l posà a disposició del conseller de Defensa i també 500 pessetes de multa.

El defensor en el seu informe sol·licità la lliure absolució.

El Tribunal, després de deliberar, condemnà a Antoni Morros a quatre mesos de reclusió amb l'abonament del temps que ha estat detingut, i a Sergi Lucas posar-lo a disposició del conseller de Defensa per anar a un Hospital del front.

Bar Peninsular

CASA AMBRÓS

Especialitat en
mariscs de totes menes

Plaça República, 41

Telèfon, 1630

OBSERVACIONS METEOROLÒGIQUES DE L'INSTITUT

Temperatura a l'ombra: Màxima, 19'5; mínima, 10'5.

Baròmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 763'9; a les 18, 761.

Força del vent: A les 8 h., calma; a les 18, id.

Direcció del vent: A les 8 h., WNW.; a les 18, S.

Estat del cel: A les 8 h., quasi despatat; a les 18, id.

Classes de núvols: A les 8 h., St. Cú.; a les 18, id.

Evaporació: En les 24 h., 2.

Pluja recollida: En les 24 h., 0.

Humitat relativa: A les 8 h., 66; a les 18, 81.

Esquerra Republicana de Catalunya

Francesc Pi i Margall

Es convoca als socis a la reunió general extraordinària, que tindrà lloc al nostre estatge social, Rambla 14 d'Abril, 94, bis, el proper dijous dia 29 del corrent, a les deu hores de la nit, segons l'ordre del dia que figura en les paperetes convocatòria.

Tarragona 23 d'Abril de 1937. -P. A. del C. D., el Secretari, F. GAY.

Secció Esportiva

FUTBOL

CASAL D'ESPORTS

REGIMENT INFANTEIRA

Per al dissabte a la tarda hi ha anunciat un partit de futbol entre el Casal d'Esports i el Regiment d'Infanteria, format a base de jugadors de forta categoria.

Aquest partit serà a benefici del "Batalló Tarraco" que tan dignament representa a la nostra ciutat en un dels fronts de combat lluitant a mort contra la fera feixista.

Segons ens han anunciat, sembla que el Regiment d'Infanteria es presentarà de la forma següent:

Inyesta, Sengenís, Altés, Castellet, Sabadell, Saperas, Pallicer, Llara, Arocha o Padrón, Conesa, Callado o Suarez.

Com pot veure's figuren elements com Sabadell del Terrassa i Conesa de l'Avenç (abans Sant Andreu).

CAMPIONAT AMATEUR

"PENYA PREN EL PEL"

"VINAGRILLO'S"

Diumenge es disputarà solament un partit corresponent al Campionat Local Amateur que serà el que jugaran La "Penya Pren el Pel" i els "Vinagrillo's", partit que serà molt disputat donada la igualtat de forces existents en ambdós equips.

"JUNIORS H. T."

"PENYA ARROS FIDEUS"

Encara que no hi ha res concret, sembla que diumenge al matí després del partit que jugaran els infants de l'Atletic Serrallenc i Casa d'Assistència Social, es jugarà un partit amistós entre els primers equips dels Juniors i Arrós-Fideus, aprofitant d'aquesta forma la jornada que tenen lliure en el campionat amateur.

L'AMATEUR DEL CASAL D'ESPORTS A ALCOVER?

Aprofitant el descans del campionat amateur que s'està celebrant, sembla que diumenge es desplaçarà a Alcover el primer equip de l'Amateur del Casal d'Esports per tal de jugar un partit amistós contra la Unió Esportiva del veí poble.

Demà donarem més detalls d'aquest partit.

CAMPIONAT INFANTIL

Aquesta tarda jugaran corresponent a aquest campionat els primers equips de l'Ensenyança i Mediterrani.

Per al diumenge al matí toca jugar a l'Atletic Serrallenc i a la Casa d'Assistència Social.

Casa RIGAU

JOIES I RELLOTGES

RIGAU

Baixada Misericòrdia 14—Tel
TARRAGONA

Servei d'Informació de la Comissaria de Premsa de la Generalitat

(Per telèfon a les 20'30)

Desde la Generalitat

S'ha reunit al Palau de la Generalitat el Consell convocat per aquesta tarda. Hi assisteixen tots els consellers presidits per l'Honorable President de Catalunya.

En la reunió continua l'estudi de les qüestions polítiques de la guerra i de més actualitat que foren plantejades en el Consell celebrat el passat dilluns.

Front d'Aragó

Una de les nostres patrulles s'havia dedicat a obrir les comportes de l'acequia de Pina a l'objecte d'inundar una extensa zona de territori facciós, ha estat però hostilitzada amb foc d'armetralladora des de les posicions enemigues de la ribera oposada de l'Ebre, entaulant un fort tiroteig que durà prop d'una hora sense que l'enemic hagi aconseguit impedir la missió encomanada a les nostres forces.

Una vegada realitzada l'acció, les nostres forces han tornat a les seves bases sense conseqüències.

A les 23 hores d'ahir la nostra aviació bombardejà l'emplaçament de l'artilleria de les posicions enemigues d'Olivar i Perdiguera, i a les cinc hores d'avui ha bombardejat els objectius militars de Quinto i els seus voltants.

A la una d'aquesta matinal l'aviació enemiga ha bombardejat les nostres posicions de Monte Carnero sense conseqüències.

S'han passat als nostres rengles dos falangistes amb armament, un soldat i tres dones.

Res de nou a la resta del front.

Front de Madrid

La tranquil·litat continua inalterable als diversos sectors propers a Madrid.

Les nostres forces es limitaren a efectuar incursions de reconeixement i càstig sobre les posicions faccioses més allunyades que dies enrera.

A la carretera de La Corunya en rebutjar un atac enemig els soldats republicans feren abandonar a l'enemic uns parapets després de dues hores de lluita.

En el sector de El Pardo, després d'una preparació artilleria i d'aviació, la infanteria ha atacat sortint de Las Rojas. L'atac ha fet retrocedir més de dos quilòmetres l'adversari que ha abandonat

moltes baixes i material de guerra sobre el camp.

Poc després els feixistes han intentat realitzar un moviment sobre les nostres posicions però la nostra artilleria ha desfet llurs unitats en menys de mitja hora.

Continua la pressió de les nostres forces sobre les posicions de Las Navas i Navalperal de Pinare. Els rebels es van replegant.

Al sector del Teix hi ha hagut relativa calma, car solament les nostres bateries i l'aviació han bombardejat les posicions enemigues.

Al sector Nord de la província de Guadalajara i altres fronts no hi ha hagut novetat.

Front del Sud

Andújar.—Malgrat el mal temps les nostres forces han operat al front de Fuenteovejuna i han aconseguit apoderar-se del poble

de Los Pardos, últim de la província de Còrdova que està tocant a la front de Badajoz.

Ingrés al Magisteri

Assegureu l'èxit

Acadèmia ROIG

Colom, 24

La indignació contra l'ocupació estrangera augmenta

Una personalitat procedent de Sevilla ha arribat a Gibraltar i ha fet les següents declaracions:

A Sevilla regna una confusió general i la indignació contra els militars augmenta cada dia. L'incident següent que va ocórrer el divendres sant, a un restaurant del centre de la ciutat explica de quina manera es comporten. En entrar un oficial italià disparà un revòlver sobre un oficial espanyol.

La policia va córrer, per a detenir l'agressor, però aquest fou voltat per una trentena de compatriotes que el protegiren amb llurs revòlvers. Tots els hotels són ocupats pels alemanys i els italians. Fins s'han afusellat diversos lloctinents espanyols a Tablada, perquè ho demanaren les tropes estrangeres. L'efecte depriment d'aquests actes sobre les tropes espanyoles és enorme.

Ingrés al Magisteri

Assegureu l'èxit

Acadèmia ROIG

Colom, 24

Els tarragonins defensen Madrid

A Madrid amb els companys del "Tarraco"

Hem estat a Madrid. Hi hem anat com altres vegades a complir un deure sagrat de companyonia amb els que lluiten en defensa de la capital, i amb els que, d'una manera estoica suporten els atacs desesperats dels que es troben a l'altre part del Manzanares. Hem vist Madrid i hem constatat una major dosi d'optimisme que en visites anteriors, i naturalment se'ns ha contagiats aquest optimisme, aquesta fe en nosaltres mateixos, fe que encarna la seguretat que no passaran i que vencerem.

Hem vist i hem viscut novament a Madrid; però aquesta vegada tenia més interès la nostra curta estada a la ciutat. No oblidàvem que entre els que lluiten a les avançades per tallar tot intent de pas a la reacció, de tot allò que d'insà és propens a crear-se i viure en terres d'Iberia. No oblidàvem que entre ells hi havia, hi ha, uns companys nostres, germans de Tarragona i de tota la contrada tarragonina. El Batalló "Tarraco". I com a conseqüència no dubtàrem ni escatimàrem esforç ni gestió per a poder fer possible allò que per nosaltres ensem d'ésser un deure, constituïa una obsessió. Visitar personalment els nostres germans del "Tarraco".

Com a elements del Socors Roig Internacional, no ens fou difícil aconseguir un permís per anar al sector de la Ciutat Universitària i Casa de Campo on es troba part del nostre Batalló, i aconseguí això, ens desplaçàrem cap a les avançades en recerca dels nostres enyorats companys amb una il·lusió que no és pas fàcil de descriure. En trobar al nostre pas els darrers controls, ja trobàrem uns companys castellans que s'oferiren a acompanyar-nos allà on es trobava el "Tarraco", l'endinsant-nos ja per les trinxeres, entre xiulets i detonacions de les explosives que usen els desentranyats feixistes, anàvem retrobant companys coneguts i estimats, que ens confonien amb estreta abraçada, copsant ells en nosaltres el record d'aquesta estimada Tarragona, i retrobant nosaltres amb ells el sentit de catalanitat i l'esperit de sacrifici de Catalunya a través dels fills de Tarragona, que d'una manera ben palesa signifiquen els nostres companys desplaçats als fronts de lluita.

Poc a poc i d'un a un els anàrem trobant tots. Uns atents i a l'aguait, altres descansant dintre les coves obertes al costat de la trinxera, que per no perdre aquesta costum, aquesta afició tant nostra a la netedat, apareixien pintades unes i amb retalls de paper es-trafolàriament decorades altres. Allí, en aquelles coves convertides amb cambres, que a través de les seves parets pintades i amb la presència dels nostres companys, resulten hospitalàries, ens conten els nostres companys anècdotes de la seva vida. Vida que s'escorre amb relativa tranquil·litat mercès a l'optimisme que no ha abandonat ni per un moment als nostres milicians.

Ens conten quines són les seves necessitats més perennes i quines són les seves il·lusions més immediates. Nosaltres, fidels al nostre deure els prometem fer el màxim una vegada haguéssim retornat a Tarragona, per tal de fer més lleugera la seva permanència a la trinxera i per què no s'esgoti en ells el record dels companys i companyes que ací els esperen amb els braços àvids de poder estrènyer damunt els nostres pits els cors generosos dels guerrers.

La tarda comença a declinar i en l'espai tèrbol comença a sentir-se el ressó dels obusos que, rabents passen vers el centre de la ciutat, on deixaran la prova palesa de la ignominia que guia els sentiments dels que per més que facin mai podran ésser, com ells aspiren, els mandataris de la nova Ibèria que és forma a costa de sang i sacrifici, fints els ulls al símbol invisible de la seva Llibertat.

Ens acomiadem de tots i prometem transmetre els seus encàrrecs. Encaixades de mans i abraçades per tot, i per damunt de tot una seguretat mútua de tornar-nos a veure ben aviat. I amb una fonda recança ens anem allunyant de les trinxeres acompanyats, encara, d'alguns companys tarragonins que no volen deixar-nos fins al darrer moment en que ronca el motor del turisme i ens allunya amb rapidesa dels nostres germans.

Deixem Madrid. I el deixem amb l'alegria que representa el tornar cap a la nostra terra on ens esperen els braços amorosos dels nostres pares, fills o esposes, però també, amb la fonda recança de deixar-hi els braus homes del Tarraco. I mentre els cotxes fan via per la lluenta carretera i enmig de camps lleugerament tintats de verd, plans que es perden al lluny d'on pot arribar a copsar l'ovir, germans que resten apartats de les seves llars, amatents a complir plans immensament deserts, nosaltres anem pensant amb els nostres un deure d'homes que estimen la llibertat per damunt de tot, i tots i cadascun en el si de la nostra ànima anem planejant projectes que ens puguin permetre fer quelcom més efectiu per ells que no el pensar-hi. Coincidim tots que cal fer quelcom que ens permeti portar-hi sovint el nostre ajut, l'ajut de tota la contrada tarragonina, que sabem sabrà respondre com es mereixen els qui tan dignament saben representar-les terres enllà, i amb aquest fi el S. R. L. començarà ben aviat una sèrie d'actes que amb el benefici que puguin produir, ens permetin poder atendre totes aquelles necessitats que l'acció de la guerra sempre deixa desateses.

ANTONI LLANAS

Secretari d'Organització del S. R. L.

Secció Esportiva

Cops d'Escombres

SINO QUE HO DIGUI "BORIS"

Vostès deuen saber ja que diumenge passat jugaren el "Casal d'Esports" i el "Reus Deportiu"; però deuen desconèixer en canvi, que no obstant el resultat de dos a zero, el triomf no fou ni per l'un ni per l'altre.

Perquè evidentment, els vencedors únics foren els "Vinagrillo's".

MOTS DE DOBLE SENTIT

La "Penya Vinagrillo", contra l'"Arroç i Fideus", va presentar de parella defensiva a Gomila i Ferràndez, els dos, membres de la "Guàrdia Nacional Republicana".

En Sanet, l'"home de pes" (80 quilos), dels "Vinagrillo's", es fregarà les mans de satisfacció, tot dient:

— Ara ningú ens podrà negar que no tenim una "bona defensa"...

LA "FORÇA PUBLICA"

Els "Vinagrillo's", — avui estem per ells, — compten a més de Gomila i Ferràndez, amb Marqués, també "Guàrdia Nacional" i amb Vela, de la "Guàrdia d'Assalt".

Amb un equip així es podran imposar a tot arreu.

Perquè aquests elements van bé per la defensa i per l'atac.

I a més, sempre els queda el recurs d'emportar-se'n l'àrbitre a la "Comissaria".

EL MISTERI DELS "CICLOS DINAMITA"

El representant local dels "Ciclos Dinamita", va causar sensació en la "Front d'Aragó-Barcelona".

Quan fou hora de sortir els "routiers" de Lleida cap a Barbastro, el nostre admirat ciclista-pintor havia desaparegut.

Però quina no fou la sorpresa dels altres corredors en trobar-se a Barbastro amb el "routier" dels "Ciclos Dinamita" que havia vingut en cotxe i que més fresc... que una rosa, portava una maleta de color verd, com les que usen les "señoritas del conjunto".

I és que com que el xicot és molt curiós, hi ha qui diu que abans de sortir de Lleida s'havia fet fer la manicura i badant, badant, s'havia emportat la maleta de la "manicurista".

Espigolant

"Diari de Barcelona" òrgan d'Estat Català homenatja la mort dels germans Badia amb aquestes sentides paraules:

"Nosaltres declarem que mantes vegades, en les nostres defallances humanes, ens sentim esportats pel record dels dos germans gloriosos. Perquè sabem que seguim la ruta que ells haurien seguit.

El Partit — ens deia Miquel pocs dies abans de la tragèdia — és un Partit de treballadors que senten la dignitat catalana.

Amb quin coratge hauriem servit Miquel i Josep la Revolució, precisament la Revolució dels treballadors que senten la dignitat catalana!

El camí de la lluita té tombants amargs, certament. Miquel els havia conegut, els havia tastat.

Nosaltres, els nacionalistes, també n'hem sentit el regust.

Però, provarem de tirar endavant, perquè sentim la noblesa de la causa i tenim present l'exemple dels herois.

Per Catalunya lliure!
Salut germans!"

"Treball" parla de l'enterrament del company Roldan amb els següents temes:

"La veu del poble — la "vox populi", que és la veu dels sons de la Llibertat — va rasonar ahir sen-

se estridències, es va manifestar ahir silenciosament, però amb una eloqüència que no admet dubtes.

I es va manifestar contra tot un sistema de crims, contra tota una etapa de terror antipopular, contra tota traïció sanguinària, que ha treballat per a l'enemic secular del nostre poble, per a l'enemic secular de les nostres llibertats nacionals, per a l'enemic secular dels obrers, per a l'enemic aferrissat de la unitat del poble antifeixista."

"Mundo Deportivo" òrgan del Front de la Joventut també parla dels incontrolats i s'uneix al crit de protesta de tot Catalunya davant de fets repugnants que desprestigiïn la revolució i són l'estri favorable del feix:

"Els incontrolats de que parlem, els valents de carretera, els emboscats que obren sota la capa d'un carnet de les organitzacions anti-

feixistes, no són tals incontrolats. Són perfectament controlats per la cinquena columna, i provocant l'allunyament de les centrals sindicals o dels partits polítics, secunden un pla previamment preparat per tal de produir en la nostra reraguarda allò mateix que a la reraguarda invasora s'està produint en estat de descomposició que a nosaltres, amb sang freda i energia ens toca evitar."

"Solidaridad Obrera" avui parla de l'ordre públic i en una editorial amb la qual nosaltres no hi estem identificats però reconeixem té un xic més de serenitat que la cèlebre i barroera galeria "de Hombres ilustres", diu:

"Creemos, que los conflictos de carácter político no pueden ni deben ser resueltos por medio de las fuerzas de orden público. Consideramos que las fuerzas no pueden ser un instrumento al servicio de un partido determinado, y que los cuerpos armados deben estar saturados del espíritu revolucionario de la hora y no ser un remedo vulgar de lo que fuera durante la larga etapa en que servían al capitalismo.

Con anterioridad, hemos señalado nuestra discrepancia con algunos extremos consignados en los decretos de Orden Público, promulgados por el anterior Gobierno. Estimamos, que estos no interpretan las ansias renovadoras de los trabajadores revolucionarios, entre los cuales consideramos incluido a los compañeros integrantes de las fuerzas destinadas a velar por la tranquilidad de la retaguardia antifascista."

El poble vol que el Govern governi, vet ací el contingut de l'editorial de "La Humanitat" d'ahir:

"Ho déiem ahir i no ens cansarem de repetir-ho mentre les circumstàncies ens hi obliguin: no hi ha ni hi pot haver, incontrolats. El problema que han creat aquesta mena de gent no pot tenir altra solució que l'acció implacable, constant, inflexible de la policia, Es una pura qüestió d'autoritat.

L'enterrament de Roldan Cortada era presidit per Lluís Companys. El seu pas pels carrers de la ciutat fou presenciats per milers de ciutadans. Totes les mirades convergien en ell, Signes d'adhesió, d'afecte, d'esperança... Ni una paraula — calla respectar el pas de la trista comitiva — però en tots els rostres hi podiem llegir, sense pretensions de psicòleg, un sol prec, un sol pensament, un sol desig: "Que s'acabi això, President, Ja sabem que podeu comptar amb tots nosaltres. Compteu-hi, si us cal, però, acabeu com sigui amb el desordre a la reraguarda..."

LA INFANTIL

Confeccions per a nens i senyora

Baixada de Misericòrdia, 16

TARRAGONA

Sugrañes, Impressor. — Tarragona

No s'han trobat els assassins del comandant Escobar ni els del tinent Martinez.

No s'han trobat els assassins dels quatre obrers metal·lúrgics.

No s'han trobat els assassins dels 145 tramviàries.

Es trobaran els assassins de Roldan Cortada?